

(продовження)

— Ні, дякую, — пискнула я.

— Ох, а я тобі раджу погодитися, — мовив тато.

— Ні, — твердила я. — Хочу бачити, що відбувається.

— Гаразд, — мовив граф Вернакулор. — А тепер, будь ласка, розтули рота. Я проведу короткий огляд.

Я змусила себе розтулити щелепи, граф Вернакулор схилився наді мною й зазирнув у рот.

— М-м-м... хм-м-м, — мимрив він. — М-м-м. Дуже добре.

Насправді все було не так погано, і я трішки похоробрішала.

— А тепер я скористаюся ось цим маленьким дзеркальцем, — попередив

LIVEWORKSHEETS

граф Вернакулор, — щоб краще все роздивитися. Тобі не буде боляче!

Я кивнула й далі широко роззявляла рот, поки граф Вернакулор запихав туди маленьке дзеркальце на паличці та совав його туди-сюди. Він промовляв багато смішних слів, і я чула, як асистент записує щось на планшетці. Тепер я ще більше розслабилась. Усе було гаразд! Усе гаразд!

— Загалом усе добре, — повідомив граф Вернакулор. — Але твоєму іклу не обійтися без полірування. А ще я бачу, як прорізається нове ікло.

— Гаразд. — Я знову трішки захвилювалася. — Ви будете використовувати шкреблячку?

LIVEWORKSHEETS

LIVEWORKSHEETS

для відбілювання. Розтули широко рота, будь ласка.

Я розтулила рота, і граф Вернакулор узявся до справи. Він чистив, чистив, чистив... Потім я відчула, як він змащує пастою ікло. Дивні враження. Він знову заходився чистити. Паста була не надто смачна, а ще я відчувала шкряботіння, проте все-таки змусила себе сидіти з роззявленим ротом, аж поки лікар не оголосив:

— Готово!

— Справді? — Я не йняла віри. — І це все?

— Усе! — підтвердив граф Вернакулор і вручив мені дзеркало, щоб я роздивилася свої зуби.

LIVEWORKSHEETS

— Ох, — тільки й мовила я, бо ж ікло справді було білосніжне й блискуче. А тоді я дещо згадала, сунула руку в кишеню й витягла друге ікло.

— Графе Вернакулоре, — звернулася до лікаря. — Чи не могли б ви почистити ще й це ікло?

LIVEWORKSHEETS

— Чом би й ні? — відповів граф Вернакулор. — Ти ж така слухняна пацієнтка!

Я спостерігала за тим, як граф, узявши ікло, змастив його пастою та застосував щітку, щоб ікло стало яскравим і сяйливим. А тоді він розповів мені, як доглядати за зубами в домашніх умовах, щоб вони були здорові та блискучі.

— Тепер тобі потрібно змінити зубну щітку, адже скоро в тебе виростуть більші ікла, — мовив він і відчинив шафку, у якій лежало безліч зубних щіток в оксамитових футлярах.

— Тобі варто придбати щось із цього, — порадив він.

LIVEWORKSHEETS

— О так, — погодився тато. — Я ОБОЖНЮЮ свою особливу, вампірську щітку. А ця, здається, навіть краща за мою.

Я із захватом витріщилася на щітку. Вона була дуже вишукана: усіяна рубінами, з чорними візерунками на ручці, а на голівці аж три види щетини.

— Це новинка, остання модель, — пояснив граф Вернакулор.

— Ми, певне, візьмемо одразу дві, — промовив тато. — Дуже дякую вам!

Я зіскочила зі стоматологічного крісла, і ми попрощалися з графом Вернакулором. Я не могла стриматись

LIVEWORKSHEETS

і стрибала всю дорогу — від коридору до приймальні, де тато заплатив за наші нові зубні щітки. Я дуже пишалася собою.

— Повірити не можу, що зробила це, татку, — вигукнула я, коли ми вийшли з будівлі й разом здійнялися у височінь. — Ех, якою ж дурненькою я була, коли боялася стоматолога. Це зовсім не страшно!

— Зазвичай не все так погано, як ми собі навигадуємо, — пояснив тато, поки ми летіли небом, геть усіяним зірками. — Іноді речі здаються нам значно страшнішими, аніж вони є насправді! Ну то куди летимо? Додому чи... в «Мілкшейк бургер»?

Чому Айседорі час замінити щітку?

її стара щітка вже зіпсувалась
в Айседори скоро виростуть більші ікла
Айседора захотіла кращу щітку, ніж у тата

LIVEWORKSHEETS